

Третій тыждень літньої школы русиньского языка і культуры

Од 28. до 4. юла 2010 прошов послідній тыждень літньої школы русиньского языка і культуры. О першій і другій тыждню І. річника **STUDIUM CARPATO-RUTHENORUM 2010** – Міджінародной літньої школы русиньского языка і культуры на Пряшівській універзиті в Пряшові (ПУ) сьме писали в минулім і передминулім числі наших новинок. Теперь бы сьме хотіли пару словами повісти о цілім третім тыждню.

На самый перед треба повісти, же лекції з обидвох предметів (**русиньский язык і історія Русинів**) проходили надале реґулярно, подля програму. Штуденты проявили нечekanу заінтересованость о тоты предметы і ініціативный приступ к навчаню.

Окрем навчаня, про 27 штудентів на тот тыждень тыж був приправеный і іншый програм, жебы zdobyли много новых знань і зажитків. Штуденты высоко оцінювали, же 30. юна могли взяти участь на **літературнім вечорі з лавреатами Премії Александра Духновича за русиньску літературу**, котру уділює Карпаторусиньский научный центр у США а фінанцує Штефан Чепа з Канады. (Пишете о тім в окремій статії.)

2. юла пообіді штуденты, лекторы і організаторы ся стрітили на **заклучнім церемоніалі**, в рамках якого выступили: директорка Інституту русиньского языка і культуры Пряшівской універзиты (ПУ), **доц. ПгДр. Анна Плїшкова, ПгД.**, лекторы русиньской історії: **проф. Др. Павел Роберт Маґочій і Валерій Падяк, к. н.**, а наконець проректорка про заграничні діла ПУ, **доц. ПгДр. Івета Ковалчікова, ПгД.**

А. Плїшкова в першій ряді подяковала вшиткым участникам і організаторам за їх роботу, але тыж оцінила цілкову уровень першого річника літньої школы. К тому ся высловили і уведжены лекторы і проректорка ПУ І. Ковалчікова, яка наконець передала участникам сертифікаты о абсолвованю школы і памятного табла з фотографіями вшиткых лекторів і штудентів. Обидва документи были приемным несподіванєм про штудентів, які на памятку собі могли купити трічка выготовлены спеціально про участников літньої школы.

Заклучный програм акції збогатив культурный програм, в яким спочатку выступила успішна інтерпретка русиньских народных співанок – **Анна Сервіцька**, яка в допроводі акордеоністы **Йожка Пірога** заспівала свої найпопулярнішы співанкы. Добру атмосферу розвивали дале членове русиньской вокально-інструментальной ґрупы **Пайташе** зо Снины на челі з **Мґр. Даньєлом Гулаєм**. Вечур ся скінчив веселым співом і темпераментными танцями участников проекту. Наісто ся врыє глубоко до їх памяти.

У суботу, **3. юла**, участницы літньої школы попутували на послідню цілоденну екскурзію, а то до окресу Бардеїв, де **навщивили прекрасный історічний Бардеїв і Бардеївскы Купелі, враховано сканзена деревяной архітектуры Русинів**. Быв то далшый незабытний день про вшиткых, также, віримо, же много з участников прийде і на далшый річник літньої школы русиньского языка і культуры, або зарекомендує го своїм близким і знамым. Увидиме на будучій рік. Єдно але порозуміли вшиткы, же таку форму школы треба організовати кждорічно.

-аз-, фоткы автора

Хочете штудувати русиньский язык?

Хто має інтерес штудувати русиньский язык і літературу од академічного року 2010/2011 на Пряшівській універзиті в Пряшові, може собі іщі дати пригласку на Факулту гуманітних і природных наук ПУ (адреса: Fakulta humanitných a prírodných vied, Ul. 17. novembra č. 1, 081 16 Prešov) до **13. августа 2010**. В рамках II. кола вступных экзаменів ФГПН ПУ приймає пригласку на денне бакаларьске штудіум учительства русиньского языка і літературы в штирех комбінаціях: з фізиків, технічнов виховов, екологів і етічнов виховов.

Подробнішы інформації мож найти на <http://www.fhprv.unipo.sk>.

-р-

• 2. юла 2010 была заключна рецепція І. річника Міджінародной літньої школы русиньского языка і культуры в білім салоніку їдальні Пряшівской універзиты, де на зачаток добру атмосферу створила співачка А. Сервіцька, котра такой взяла до танця П. Р. Маґочія.

• На тій рецепції были оцінены букетами квітів лекторы: (зліва) П. Р. Маґочій, А. Плїшкова, В. Падяк, К. Копорова і тлумачник С. Гиряк.

• Абсолвентка М. Парвенскі (зліва) дістає сертифікат о скінчіню Літньої школы русиньского языка і культуры од проректоркы І. Ковалчіковой (друга справа) за асистенції працівничок ІРЯК ПУ А. Ветошевой і А. Блыховой.

• До співу і танцю на конець заключной рецепції грали члене русиньской фольклорной вокально-інструментальной ґрупы на челі з Д. Гулаєм із Снины (першый справа).

• На Літературнім вечорі 30. юна 2010 в рамках Літнєй школи русиньского языка за челный стіл засілы лавреаты Премії А. Духновіча за русиньску літературу: (зліва) П. Трохановський, М. Мальцовска, О. Кудзей (в тім моменті іщі лем будучий лавреат) і Ш. Сухий.

• На акт переданя Премії А. Духновіча за русиньску літературу О. Кудзеєви з Нягова пришла ціла група ёго найближшых. Перша зліва жена нового лавреата.

• Премію А. Духновіча за русиньску літературу О. Кудзеєви передав у формі тісяч америцьких доларів і бронзовой сошки карпатського медвіда президент Карпаторусиньского научного центра в США, П. Р. Магочій (зліва), за што му оцінений щіро подяковав.

• Прекрасным духовным співом з Акафісту П. П. Гойдічови од О. Кудзея збогатила тот літературний вечур трійця добрых співаків: (зліва) О. Кудзей, староста села Нягів, С. Сметанка, і парох із Міджілаборець, перед тым в Нягові – Я. Блашко.

Літературный вечур із несподіваним завершінєм

Єднов з доповнюючих акцій І. Міджінародной літнєй школи русиньского языка і культури (*Studium Carpato-Ruthenorum*, 14. 6. – 4. 7. 2010) був **Літературный вечур**, котрый ся одбыв **30. юна 2010** в салоніку їдалні високошкольського інтернату Пряшівской універзиты.

Приємне посиджіння в коморній атмосфері мала під патронатом авторка проекту літнєй школы, літераторка і асистентка Інституту русиньского языка і культури **Мгр. Алена Блыхова**, котра была заєдно і модераторков цілого вечора. Нашым краянам споза границь были представлены найвызначнішы писателі русиньской літературы, переважно зо Словеньска, участь прияв і взацный гость з Польщі – писатель **Петро Трохановський-Мурянка**. Русиньску літературу на Словеньску представляли **Марія Мальцовска**, **Штефан Сухий** і **Осиф Кудзей**. Шкода, же позвана зо здравотных причін не міг акцептовати і **Миколай Ксеняк**, бо тым бы было завершене квартето русиньских писателів зо Словеньска, котры дотеперь были оцінены престижнов Преміов А. Духновіча за русиньску літературу.

Але тот інформація была притомным одгалена аж на кінцю вечора, котрый кулміновав якраз переданєм Премії А. Духновіча за рік 2010 панови **Осифови Кудзеєви з Нягова**. Премію, „русиньского Оскара“, котру спонзорує **Штефан Чеп** з Торонта, і уділює Карпаторусиньський научный центр в США, передали **проф. Павел Роберт Магочій** і **проф. Патріція Крафчік**. Также, як сконштатовала модераторка вечора: „... **за столом уж сидять русиньскы писателі – вшыткы лавреаты Премії А. Духновіча за русиньску літературу.**“ Можеме лем доповнити, же прим у числі лавреатів мають словеньскы Русины, бо зо Словеньска то був уж четвертый оцінений – позад Марії Мальцовской, Штефана Сухого і Миколая Ксеняка. А же то оцініня было передане досправды тым найліпшым, то нам вшыткы лавреаты доказали презентаціов своїх творів, а нелем декламованєм, бо дакотрых з них судьба обдарила і другыма цінныма дарами. Петро Трохановський-Мурянка з недалекой Крыниці на властну, але і поезію других авторів компонує і музику, также было радість послухати ёго прекрасный спів. В тім одношіню ся не дав заганьбити ани свіжий лавреат, пан Осиф Кудзей, котрый пришов з цілым своїм „фан-клубом“ Нягівчан. Многы притомны на вечорі ся не стримали слыз, кідь тріо Осиф Кудзей, Сергей Сметанка (староста Нягова) і о. Ян Блашко (священик з Міджілаборець) заспівало пару фрагментів з Акафісту священомученикови Павлови Петрови Гойдічови, котрого автором є праві Осиф Кудзей, зіезда літературного вечора.

Пане Осифе Кудзею, вшыткы Вам тоту славу од щірого сердця жычіме. Вказали сьє нашым краянам, же мають быти на што горды. Представили сьє дідовизну їх предків неповторным способом. Ваша харізма ся дотулила нас вшыткых – участників того незабытного вечора.

-кк-, фоткы: -аз-

Ад: Хто вам дав право?! (НН, ч. 24 / 2010)

Одповідь на реакцію К. Дубской

Важена пані Клара Дубска, випрошую собі од Вас, жебы сьє ня „чествовали“ такыма словами лем зато, же єм цїтовав слова, котры были опублікованы в новинках „*Нове життя*“ тісно по „ніжній“ революції. Не розумлю, як сьє дошли до такого высновку, який Вас ірїтовав до маргінального способу одношіня ся до особы, яку (сама так пишете!) ани не познате. Імпонує мі, же мі кажете „хлопче“, хоць ся ближу к шістьдесятці а уж моя внучка помалы з дівчати ся мінить на „слечну“.

Пані Дубска, підемо поступно:

1. Не **МОЖЕ** вшытко было так, як пишу, але **ТАК ТО БЫЛО!!!**

2. Што Вы поважуєте за ОГВАРЯНЯ а хто подля Вас є „почливый Русин“?

3. Поки иде о о. Ф. Крайняка, написав єм лем факт, як было, же

він на початку взнику Русиньской оброды і вшыткых тых подій через „ніжну“ і тісно по ній не був, так повісти в „акції“. То вшытко! Хто кому сягать а покы, є діло угла погляду а тот Ваш выслов не буду веце коментовати. Лем тільки, же я бы не мав смілости повісти того о другім, кого не познам! А веру же познам історію і інших людей... Ох, чудовали бы сьє ся!

1. Кідь уж иде о о. Крайняка, він знать о мі дость, знать хто а де, коли і як за нёго клав руку до огня і под. О. Крайняка познам ліпше як Вы, познам го роки і познам ціле спектр ёго заслуг про Русинів. Ай о тім єм велё і правдиво написав. Якбач, остатні мої матеріалы о о.Кранякови сьє не читали. Шкода! У кождім з них пишу правду!

(Продовжіння на 4. стор.)

• 2. юла 2010 у своїй резиденції прияв тричленну делегацію чельных русиньских представителей архієпископ пряшівський і митрополита Грекокатоліцької церкви на Словеньску, Владыка Ян Бабяк. На фотці на памятку з директорков Інституту русиньского языка і културы ПУ, доц. ПгДр. А. Плішковов, ПгД., і президентом Карпаторусиньского научно-культурного центра в США, проф. Др. П. Р. Магочієм.

Стріча з архієпископом і митрополитом грекокатоліцької церкви

Монс. Ян Бабяк, СІ, пряшівський архієпископ і митрополита, в пятніцю, 2. юла 2010 в резиденції Пряшівського грекокатоліцького архієпископського уряду в Пряшові за участі канцелярія і говорці архієпископства, ТгДр. Любомира Петрика, ПгД., прияв професора історії Торонтської університету, Др. Павла Роберта Магочія і директорку Інституту русиньского языка і културы Пряшівської університету в Пряшові, доц. ПгДр. Анну Плішкову, ПгД. Планованов темов дискусії мало быти вживаня русиньскоязычных пасторачных і літургічних перекладів у грекокатоліцьких парохіях з перевагов жытелів Русинів, динамічніше уділення імприматуру на вживаня уж переложених текстів, потреба едукації студентів богословія грекокатоліцької теологічної факулты ПУ в области русиньского языка, културы і історії Русинів...

Приятя з боку найвысшого ерархы грекокатоліцької церкви од самого зачатку было неформалне, аж приятельське. Таке зістало почас цілої недовгой стрічі, яку архієпископ і митрополита закінчив очівісно з доводу напланованих важніших повинностей. І так дискусія ся не стигла розвинути подля обчековань участників і дакотры важны вопросы зістали без одповіді. Участници ся стигли дотулити вопросу едукації богословців у русиньскім языку, який найвысший представитель грекокатоліцької церкви планує продіскутовати з деканом теологічної факулты. Як знаме, є то тема, яка ся насталоє мінімально од взникну Одділення русиньского языка і културы Інституту народностных штудій і чуждих языків на Пряшівській університеті (1998), нажаль доднесь не має конкретных результатів.

-аз-, фотка: автора

Кіріл і Мефодій принесли Русинам першый списовный язык

– быв то родный язык великоморавского князя Ростислава

(Закінчіня з минулого числа.)

Професіоналны учены в Егіпті і на Словеньску твердят тото істе

Домінуючов релігійов Егіпта є днесь іслам (мусулманьска віра). На Словеньску то є латинський обряд. В Егіпті є урядным языком арабський, на Словеньску – словеньський язык. Хрістіане – копты – зо своїм егіптським языком в богослужіню суть в абсолютній меншынї – є їх лем дакілько сто тисяч (подобно як грекокатоліків і православных на Словеньску і в Чехах). З того доводу є ясне, же офіціална мусулманьска егіптська історіографія і філологія не є згодна з історіографіями і філологіями хрістіаньских ученых, коры жыють на території Егіпта. Офіціално егіптськы учены твердят, же первістный егіптський язык тотално заник і не знаме як вызерав і як звучав. Ці ся заховав і де ся заховав первістный егіптський язык, тоты Егіптом плачены мусулманьскы учены не знають а докінця ани не хотять знати, і „стискають плечіма“ (не хотять морално двигнути хрістіан-коптів)... а язык егіптських фараонів ся поправді заховав якраз в коптських хрістіаньских богослужіннях...

Дашто подобне ся діє на Словеньску і в Чехах, де протягом послідніх стороч ся домінуючим набоженством стало хрістіанство в чуждїм-новім, латиньскім обряді (Віхінг-Франкове), а не в первістнім, візантсько-кіріломефодьскім. Словеньскы і чеськы учены (римокатолици, протестанти і атеїсты) хотять пересвідчити світ, же уж нихто не знає як вызерала бісїда Ростислава і Святоплука на Великій Мораві в 9. сторочу. Не суть согласны з тым (не хотять быти согласны), же тот бісїда ся вірно заховала в старославянських богослужіннях православных і грекокатоліків (і грекокатоліци на Словеньску під тиском Ватікану скоро вшыты уж одступили од старославянського языка як богослужебного языка. „Послїдніма могыканамы“ в тїм змыслі суть уж лем русиньскы грекокатоліци) і выдумали єй докінця поступно і назву – „церковно-славянський язык“.

Грекокатоліцькы учены – учены, які роблять науку не за грошы, професіонално, але задарьмо (зато їх дакотры латиници означують за аматерів), наспак, доказують, же старославянська бісїда хоснована при богослужіннях є нелем церковным языком, але і автентічным языком св. Кіріла і св. Мефодія і великоморавських владарів – Ростислава, Святоплука, Мойміра... Є першым списовным

• Св. Мефодій – визначна особность нелем про Русинів, але і про інших Славян, в честь якого і єго брата славиме на Словеньску штатне свято 5. юла, коли ся організують духовны путі на святы місця.

языком Русинів на Словеньску, котрый быв кодифікований не в 19. сторочу, як у переважній часті європейских народів, але уж о тісяч років скорше – в 9. сторочу.

В Італії ся учіть латинський язык як повинный предмет на середніх школах – бо то є їх славна римска култура і історія а їх културу і історію обдивлять цілый світ. **У вшытких Славян бы ся мав тыж учіти старославянський язык, бо то є славянська** (нелем русиньска, але і словеньска, чеська...) **култура і історія.** Без языка нїт културы а без културы і історії нїт народа. Потім ся не чудуйме, же по пару роках в Європейській унії щезне нелем русиньський, але і славянський дух.

На марґо цілої статі хочу додати, же факты о ситуації хрістіаньских коптів в Егіпті і їх історічний фараоньскій бісїді в богослужіннях мам з першой руки – в часі штудій в Римі єм мав егіптських коптів як сокласників і они мі выяснили ситуацію в Егіпті.

о. Йосафат Владімір ТІМКОВІЧ, ЧСВВ,
Кошіці

Ректор ПУ прияв учітелів літнєй школы русиньского языка і културы

У вівторок, 29. юна 2010 ректор Пряшівської університету, проф. РНДр. Рене Матловіч, ПгД., прияв учітелів 1. Міжнародной літнєй школы русиньского языка і културы *Studium Carpatho-Ruthenorum 2010*. З професором Др. Павлом Робертом Магочієм (Канада), Валерієм Падяком, к. н. (Україна) і доц. ПгДр. Аннов Плішковов, ПгД. (Інститут русиньского языка і културы ПУ) дискутовали о уровни реалізації тройтыжднєвого проекту літнєй школы, о можностях навчання русиньского языка на Пряшівській університеті про студентів з України і о перспективній сполупраці Пряшівської і Торонтської універзит.

Єднов з дискутованих тем была тыж приправа міжнародного проекту заміряного на розвой русиньского школства на Україні і в інших країнах карпатського регіону. Ёго ініціатором є Надація „Русиньска школа“ в Ужгороді, на челі котрой стоїть якраз Валерій Падяк, котрый ректорowi ПУ понукнув партнерство на проєкті через Інститут русиньского языка і културы ПУ. Ректор Р. Матловіч понуку прияв з надїєв, же реалізація такого проєкту може принести хосен про вшытких партнерів, які довгодобо суть активными в процесі ревіталізації русиньского языка і школства.

-аз-, фотка: автора

• 29. юна 2010 в канцелярії ректора Пряшівської університету ректор, проф. РНДр. Р. Матловіч, ПгД., (перший зліва) прияв делегацію учітелів Літнєй школы: (зліва) В. Падяк, к. н., проф. Др. П. Р. Магочій і доц. ПгДр. А. Плішкова, ПгД.

Ад: Хто вам дав право?! (НН, ч. 24 / 2010)

Одповідь на реакцію К. Дубской

(Закінчення з 2. стор.)

2. Горджу ся, же ем із Збудьской Білой, же-м Русин, а ем гордый на факт, же у моім роднім селі народили ся і робили свою роботу, але главно жертвовали ся про село такы люде, як і Ваш нянько, котрый мене хрестив, Ваш брат Петро Петрович, якого ем спознав, штудуючі на універзіті, Ваша шовґрыня Ірена Бунґанічова, моя учітелька на основній школі, а в контексті мого дітинства і школованя і Ваш брат, **Степан Петрович Бунґаніч**, який ня учів математіку і хемію. Вшиткы навсе мають мою велику почливість!!! Конєць-кінців, Степан Петрович ся добрі знав з моім няньком, Михалом Быцьком, лісником, якого істо памятає, бо і я сі Вас памятаю як сьте ходили до ёго сестреніці і нашой сусіды, небіжкы Марі Васильковой-Быцьковой. **Слова, котры написав Василь Турок, были написаны**, але Вы їх барз емотівно вырвали з контексту лем зато, же я указав на став сітуації, кідь ся то вшитко в зачатках родило а не каждый був такый, як ся по часі выформовав. Цітація слов В. Турка не была уведжена із заміром дотулити ся Вашого брата. Господи, та хто із участників „революції“ ту знав веце о ёго етноґрафічній і языковій роботі, як я? Я маю фотоґрафії, де я, в тім часі на МКС, із Вашим братом Степаном Петровичом скоро ілеґально приправуєме стрічу філологів к проблематіці русиньского словника, зато же вшиткы філологы – внаслідку своєї української орьєнтації были проти тому і проти Вашому братови. А жебы сьте знали, же **Степан Петрович нам нігда не радив ріґорозну кодифікацію „нового“ языка, але підпоровав, так як і я, доповнити до літературного українського языка нашы архаїзмы, приближити го к нашій бісіді, збогатити нашу бісіду, а нігда не выступав агресівно проть будькому, ани проти Українцям. Зато ем цитовав слова В. Турка, бо ня то несподівало. Степана Петровича ем познав ліпше, як небіжчик Василь Турок (з котрым роки сьме ся знали і добрі выходили, він був класным учітелём моїй жені на українській гімназії), якому не поперам заслугы на далшім фунґованю РО. Ріґорозно нас Степан Петрович варовав перед можными нашыма хыбами грубой сепарації і провокації і т. д. Доднесь не знам, яка є судьба ёго цінных позбераных матеріалів о языку і под. Выхосновав їх хтось холем коло кодифікації? Уваджать ся то десь у офіціальных академічных тіражах і под.? **Мі ся видить, же діло Степана Петровича не є доднесь выхосноване так, як бы мало быти.****

ча не є доднесь выхосноване так, як бы мало быти.

3. Пані Дубска, не пришивайте мі слова, котры повів хтось другый (пишу то ясно у цитовалниках і обертам ся на здрой...!). Як бы сьте перечітали мої слова докладно, пришли бы сьте к высновку, же то не був атак на Степана Петровича, але вказаня на факт, же і такы особности, котры сьме тогды і теперь потребували і потребуєме, не были у повнім россягу акцептованы. А того був свідком я особно, а не быти Саша Зозуляка, який нам тримав хербет у Пряшові, може бы вшитко было інакше..., гірше!

4. Же сьте ня нігда не віділи на світових конґресах, мусить быти правда, зато же Вы ня ани не знате. Но першый акт розбігу РО в Міджілабірцях був ай мойов заслугов, був ем там особно а думам собі, же память зістане а знаме хто і де РО заложив.

5. Не бійте ся за Музей Енді Варгола! Ліпше як я, ништо ся о нёго не постарать. А добрі мі (слава Господу!) іде не лем то. Кібы так як музей ай іншы інштитуції шырили славу Русинів, было бы добрі.

6. **Теперь кус о собі, кідь уж не сягам дакому ани по коліна.** Прошу:

– ем у шестех енциклопедіях дома і в заґранічу,

– ем автором 5 моноґрафій а стовок одборных і популярных статей о уменю, едукації і под.,

– выдав ем 3 збіркы віршів,

– за 20 років ем реалізовав десятки проєктів выставок по цілій Европі а стачіть собі клікнути до „ґуглу“ мое мєно, та бы сьте ня спознали холем кус веце.

– а в непослїднім ряді ем автором трех успішных розґласовых пасем (монодрам): „Біла тварь на фарєбнім полотні“ (о Енді Варґолови), „Молга над вербинами“ (о малярєви Михалови Чабалови із Чабин) а послїдняя монодрама, яку ем написав є „Цінтерія на долони малого хлопчика“, змістом якої є лем Збудьска Біла, а кідь собі то послухате, учуєте, же споминам там ай Вашого брата... В добрім а правдиво. Без емоцій, без вырываня чужіх слов із контексту і без уражаня. Кідь мате інтерес, можу Вам запис із СРО послати на ЦД.

То є вшитко, пані Дубска, така є правда. Померзило ня, як сьте порозуміли матеріалу, моїм словам, но не гнівам ся на Вас... **Біляне собі звикнуть одпушати.**

Жычу Вам міцне здоровя і благодать.

Др. Михал БЫЦЬКО, ПгД.,
Міджілабірці

3 одповідей дакотрых абсолвентів літнєй школы

Studium Carpato-Ruthenorum 2010 – Міджінародна літня школа русиньского языка і культуры у Пряшові почас трех тыжднів (14. 6. – 4. 7. 2010) понукла своїм участникам нелем навчаня русиньского языка і історії, але тыж много новых зажитків із познаваня культуры і памятных місць звязаных з історією і сучасным жывом Русинів на северовыходнім Словеньску. Дакотры з участників нам прозрадили свої погляды на першый річник того нового проєкту Інштитуту русиньского языка і культуры Пряшівской універзіты.

Донна Німець (США):

– З великим інтересом ем позерала філм Осадне. В Осаднім ем была, спознала ем і православного попа, котрый у філмі выступав. Осадне мі припоминать валал моїй фамелії – Руське. Подобна сітуація як в Осаднім, є днесь і по наших церьквах в США. Літня школа была про мене великов іншпіраціов, набрала ем ту много позитівной енергії.

(Позн. К. К.: *Хочу додати, же Донна і нам дала много позитівной енергії, принесла нам до Пряшова кус руцаньского натурелу, в єй русиньській бісіді чую Руське зо виштыком, што ку тому патрить.*)

Вера Гаммер (Австрія):

– Люблю стару архітектуру, котру ем мала можность обдивляти на наших екскурзіях... У Відню ходжу до грекокатоліцькой церькви, бо ся мі барз любить выходный обряд, як і

ціла Служба Божя. Суть то про мене незабытны зажиткы... Подобны ем мала і ту, на літній школі. Любило ся мі, як сьме з Доннов співали русиньскы співанкы, мала ем з того приємне почутя сполуналежности...

Ненсі Келлі (США):

– Перша навщівка: Гляданя родины в Міджілабірцях.

„...не хотіла ем клєпкати на двері, лем ем з пути позерала на хыжу мого братранця. Сердце мі било як дзвін. Побіговала ем коло авта. Мої приятелі думали, же ем зошаліла... Збачіли, же мусять взяти ініціативу до своїх рук. Вышли з авта і заклєпкали на двері невеликой хыжы. Я сиділа в авті як прикована. Нараз ся двері отворили і я зачула бісіду. Кідь ем учула тот голос, знала ем, же він є моя фамелія. Уж ем ся не бояла... Ёго голос був тихый, такый як голос моїй матери. Были то про ня найщастнішы моменты...

...кідь ем ся просила моїй мамы, хто сьме, не знала мі одповісти. Знала лем, же походить з Чеськословеньска, но єдним дыхом додавала: „Не сьме Чехы, ани Словацци. Не сьме ани Мадяре, ани Українці, ани Поляци.“ Дала ем єй другый вопрос: А яким языком ся у вашім краю бісїдовало? Одповідь была: „По нашому.“ Моя мама не была горда на то, же є Русинка, бо властно ани не знала, хто є. Я можу повісти, же по чотырех навщївах того краю ем горда на то, же ем Русинка, же мое коріня є якраз ту.

Приправила: ПгДр. К. КОПОРОВА,
лекторка русиньского языка на
Studium Carpato-Ruthenorum 2010
(Дале буде)

НАРОДНІ НОВИНКИ

Выдавать Русин і Народны новинкы. Реалізоване з фінанчнов підпоров Міністерства культуры СР – програм Култура народностных меншын 2010. Шефредактор: Мґр. Александер ЗОЗУЛЯК, редакторкы: ПгДр. Кветослава КОПОРОВА, ПгДр. Марія МАЛЫЦОВСКА, языкова редакторка: доц. ПгДр. Анна ПЛІШКОВА, ПгД. Адреса: **Ľudové noviny, Duchnovičovo nám. 1, 081 48 Prešov, SR.** Tel.: 0905 470 884. Perістрачне ч. **EV 327/08, MIČ 49 438.** Опублікованы погляды дописователів не мусять быти згодні з поглядами редакції.

Адреса новинок на интернеті: www.rusynacademy.sk,
<http://narodny-novynky.presov.sk>, E-mail: rusyn@stonline.sk

Rusín a Ľudové noviny
Duchnovičovo nám. 1
081 48 Prešov 1
D+2
VsRP - 664/2003

Platené v hotovosti
080 02 PREŠOV 2